

xi/ fehérangyal (Csontvárynál)

Az angyal alszik épp, a híd korlátján.
Szárnyai az ég felé merednek, a mélység fölött, a semmibe.
Minden más valóságos. De ki figyel az angyal mellett
az idős szerelmesekre és mesés környezetükre?

xii/ fahajó (*Aguirre, Isten haragja*)

Ez a történet nem vezet sehová. Az egyetlen valóságos dolog
egy hajó a fa tetején. A pár pillanatnyi jelenetért
a rendező felhúzatott a fára egy többtonnás vitorlást.
Tépett vásznai ott lebegnek az örült látomásban.

xiii/ lélekpára

A lassú kameramozgás bejárhatóvá teszi a tájat. Mintha
először látnád azt a részletet a világból, és nem tudnál
beszélni. A domb élénkzöld. A völgy kékpárás.
A hajnal éles, pontos. Szinte felsért.

xiv/ képálmom

Az első kép egy ajtó. Hosszú folyosóra nyílik,
ahonnan újabb ajtók nyílnak. Lenyomod
a következő kilincset, útelágazásra látsz.
Mész tovább. Ajtók. Nyílnak, csukódnak.

Sopotnik Zoltán

ALT FOTÓ

Nagyapám (Após) ütésre
emelt kezét kellett volna
lefényképeznie valakinek
a kolóniáról, meg a náci
tiszt menekülő lépteit a
a murvás földúton. Végül
is beleégtek egy család
agyába szépen. Valami
puccos, negyvenötös,
tragédia-csizma.

Vagyis majdnem az.
Nem jött vissza katonákkal,
csak egy bonbon érkezett,
meg hát, virág. Mindkettő

nagymamának (Mamika),
akinek a nyakán örökre ott
maradt annak a lélegzetnek
a foltja. Az a visszatartott,
fóbiás öröm. Csata. És
egy verejtékcsepp a konyha-
kövön. Nem tudták lesúrolni,
kész csoda, negatív
természetesen.

És a földre dobott balta
kongása (nagyapám így
választott), azóta nem-
zedékek idegrendszerének
alapja. Tompa Bartók.

ÜVEGVARRATOK

Van az a nép, fújja
az üveget, van látomása,
magát fújja bele akár,
egy háborúszei puska-
csőbe, tusba. Hagyománya
barbár, meg véres-mázos,
szétlőtt katona feje az
emlék-tabletta, aki nem
tud aludni, szedi és emlékezik.

Hordalék-nemzet, sziszegte
egykoron egy sötét hasú
tanácsnok, aki nem érezte
át soha, milyen is lehet meg-
karcolni Európát, meg az
ezüstös, kajla kézműves
telepeit. Pláne, hogy a
karcokból Jézus szeme állt
össze, hoppá.

Erős töltet az öngól, ágyúba
gyúrva a rendszer, aztán
irány a Mars, kilőve, mint
Gyula bácsi bal szeme, aki